Lietas Nr. 11210047015
Lietas arhīva Nr. K16-0082/16

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2016. gada 28.aprīlī

Jēkabpils rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis V.Trušels
ar tiesas sēžu sekretāri I. Ciniņu, tulci T.Ždanovu, I.Golubovu
piedaloties prokuroram J.Butleram,
apsūdzētajam /pers. E/
cietušajai /pers. F/
cietušās pārstāvei V.Belkovskai
Cietušā SIA „Takser"pārstāvjiem /pers. I/ un /pers. J/
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. E/, personas kods /personas kods/**, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas.
Tiesa

konstatēja:

/pers. E/, izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību un vardarbības piedraudējumu:

2015.gada 28.maijā /pers. F/, kā SIA „Takser" darbiniece sniedza taksometra pakalpojumus Jēkabpils pilsētā. Plkst.20.34, saņemot telefoniski no klienta - /pers. E/ izsaukumu, viņa Jēkabpilī autobusa pieturā Zīlāni uzņēma taksometrā /pers. E/ kopā ar vēl diviem pasažieriem, kurus nogādāja klientu norādītajos galamērķos. Braucot pēc /pers. E/ norādījuma, /pers. F/ uzņēma automašīnā /pers.E/ tēvu un abus aizveda līdz /pers. E/ norādītajam galamērķim pie Radžu ūdenskrātuves Jēkabpils novada Brodos, kur /pers. E/ kopā ar tēvu izkāpa no taksometra un lika uzgaidīt, lai vēlāk norēķinātos par sniegto pakalpojumu. Ap plkst.22.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. E/, būdams alkohola ietekmē un agresīvi noskaņots, atgriezās automašīnā, apsēdās blakus tās vadītājai un mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt laupīšanu, turot rokās nazi, izteica pieprasījumu atdot naudu un bez atlīdzības viņu vizināt ar automašīnu. Vienlaicīgi, lai panāktu sava izteiktā pieprasījuma izpildi, /pers. E/ ar nazi durstīja cietušo un, lai pārvarētu cietušās pretošanos, piedraudēja pret viņu pielietot arī citāda veida vardarbību, tajā skaitā izvarošanu. Turpinot realizēt savu nodomu, /pers. E/ izrāva automašīnas aizdedzes atslēgas, izkāpa no automašīnas, atvēra automašīnas vadītāja durvis un, vicinot pret /pers. F/ pavērstu nazi, pieprasīja viņai pārsēsties pasažieru sēdeklī. Kad /pers.F//pers. E//pers. E/ draudu un pielietotās vardarbības rezultātā pārsēdās priekšējā pasažieru sēdeklī, /pers. E/ apsēdās automašīnas vadītāja vietā, iedarbināja automašīnu un uzsāka braukt, tādejādi pielietojot vardarbību un piedraudot ar vardarbību, nolaupīja SIA „Takser" piederošo automašīnu Opel Zafira ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ EUR 2500.00 vērtībā, ar tajā esošo SIA „Takser" naudu EUR 25.00 apmērā un mobilo telefonu EUR 10.00 vērtībā, automašīnā esošās /pers. F/ personīgās mantas - domkratu EUR 23.00 vērtībā, ugunsdzēšamo aparātu EUR 12.60 vērtībā, aptieciņu EUR 14.00 vērtībā, atslēgu komplektu EUR 87.75 vērtība, pārnēsājamo kompresoru EUR 17.34 vērtībā, mugursomu EUR 26.00 vērtībā, termosu EUR 17.00 vērtībā, degvielas kannu EUR 9.00 vērtībā, startera vadus EUR 8.00 vērtībā, flešatmiņu EUR 7.00 vērtībā, sudraba rokassprādzi EUR 45.00 vērtībā, saulesbrilles EUR 45.00 vērtībā, piparu gāzes baloniņu EUR 4.70 vērtībā, skaidru naudu EUR 25.00 apmērā un citas mantas bez materiālas vērtības, kopumā nolaupot mantas EUR 2876.39 vērtībā. Lai izvairītos no turpmākas savas dzīvības un veselības apdraudējuma, /pers. F/ pilsētā Brodos izlēca no braucošas /pers. E/ nolaupītās un vadītās automašīnas. /pers. E/ noziedzīgās rīcības rezultātā /pers. F/ tika nodarīti miesas bojājumi - mugurkaula kakla un jostas daļas sasitums; durtas virspusējas brūces vēdera un labās rokas rajonā; labās pēdas locītavas saišu sastiepums, kas pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas pēc sava rakstura rada īslaicīgu veselības traucējumu.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. E/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts 176.panta pirmajā daļā un pieteiktās kompensācijas neatzina.

Cietusī /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 28.maijā, kā SIA „Takser" darbiniece sniegusi taksometra pakalpojumus Jēkabpils pilsētā. Ap plkst.20.34, telefoniski no /pers. E/ saņēmusi izsaukumu, un Jēkabpilī autobusa pieturā Zīlāni uzņēmusi taksometrā /pers. E/ kopā ar vēl diviem pasažieriem, kuri pa ceļam izkāpuši. Braucot pēc /pers. E/ norādījuma, Bebros paņēmusi automašīnā /pers.E/ tēvu un abus aizvedusi līdz /pers. E/ norādītajam galamērķim pie Radžu ūdenskrātuves Jēkabpils novada Brodos, kur /pers. E/ kopā ar tēvu izkāpuši no taksometra un likuši uzgaidīt, lai vēlāk norēķinātos par sniegto pakalpojumu. Kad pienākuši pie mašīnas /pers. E/ rokās bijuši uzvilkti cimdi un rokās nazis un viņš teicis: "No sākuma sekss un pēc tam naudu, un pēc tam uz braukt uz Daugavpili. Piedraudējis arī, ka atstāšot bez mašīnas un sācis viņu bakstīt ar nazi. Tad licis pārsēsties blakus un pats braucis pie stūres. Lielā ātrumā atpakaļgaitā esot ar mašīnas aizmuguri kaut kur ietriecies. Tad izbraucis uz asfalta un viņa esot izlēkusi un skrējusi pretējā virzienā, kamēr viņu pa ceļam paņēmuši divi vīrieši un aizveduši uz policiju. Pēc tam viņa tikusi aizvesta uz slimnīcu. Esot pazvanījusi darba devējam un pateikusi, ka esot nolaupīta mašīna. /pers. E/ personīgi nepazinusi, zinājusi tikai, ka viņš iepriekš jau bija izmantojis viņas taksometra pakalpojumus. /pers. E/ esot bijis viņai parādā naudu par iepriekšējo reizi, kad viņu vedusi, bet tā arī neesot to atdevis. Viņa naudu viņam parādā neesot bijusi. Lūdz piedzīt no apsūdzētā materiālo kaitējumu par medicīniskajiem izdevumiem 439.44, par personīgajām pazudušajām mantām kas atradās automašīnā 341.39 *euro* apmērā un par bojāto apģērbu, kas tika sabojāts ar naža dūrieniem un izlecot no automašīnas 103.00 *euro* vērtībā, kopā 883.83 *euro*, kā arī lūdz piedzīt morālo kaitējumu 10 000 *euro* apmērā.

Cietušā SIA "Takser" pārstāvis /pers. I/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka /pers. F/ strādājusi SIA "Takser" par taksisti apmēram mēnesi. 2015.gada 28.maijā, /pers. F/ esot viņam zvanījusi un teikusi ka viņai ir uzbrukuši un nolaupījuši automašīnu. Esot atbraukuši uz policiju un paziņojuši par

automašīnas nolaupīšanu. Pēc kāda laika esot zvanīts no policijas un teikts, ka mašīna esot atradusies, bet ar to neesot iespējams braukt un tā tikusi nogādāta ar evakuatoru uz Preiļiem. Kad mašīnai aizbraukuši pakaļ, konstatējuši, ka mašīna vairs nav lietojama. Mašīnu nevarēja iedarbināt, tai bija nolauzti riteņi, sasista aizmugure un sāni, tajā neatradās taksometra skaitītājs. Pēc mašīnas apskates servisā, konstatējuši, ka mašīna ir norakstāma, jo to remontēt neatmaksājas. Mašīnā bija arī nauda apmēram 25.00 euro, kas bija pazudusi. Par notikušo /pers. F/ esot stāstījusi, ka viņa bija izlēkusi no mašīnas, jo viņai esot piedraudēts ar nazi, un iedurts ar nazi. Uztur mantiskā kaitējuma kompensāciju 2100.00 *euro* apmērā.

Liecinieks/pers. P/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2015.gada 28.maijā, esot pildījuši dienesta pienākumus kopā ar kolēģiem, kad viņiem paziņoja, ka Jēkabpilī esot nolaupīta mašīna – Opel Taxi un ka iespējams mašīna virzoties uz Ilūkstes pusi. Ieradušies Ilūkstē un kad braukuši uz Dvietes- Bebrenes pusi redzējuši, ka pretim brauc līdzīga automašīna. Pēc numuriem atbildusi nolaupītajai, tāpēc apgriezušies un sākuši tai ar bākugunīm sekot. Mašīna esot uzņēmusi ātrumu un iebraukusi pēc kāda kilometra grāvi. No braucošas mašīnas vadītāja vietas esot izlēcis apsūdzētais, piecēlies un esot mēģinājis aizbēgt. Apsūdzēto esot pārbaudījuši uz alkoholu, un konstatējuši, ka ir alkohola reibumā. Apsūdzētais esot pieprasījis, lai izsauc medicīnisko palīdzību. Esot izsaukuši ātro palīdzību.

Liecinieks/pers. T/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2015.gada 28.maijā, esot pildījuši dienesta pienākumus kopā ar kolēģiem, kad viņiem paziņoja, ka Jēkabpilī esot nolaupīta mašīna – Opel Taxi un ka iespējams mašīna virzoties uz Ilūkstes pusi. Ieradušies Ilūkstē un kad braukuši uz Dvietes- Bebrenes pusi redzējuši, ka pretim brauc līdzīga automašīna. Pēc numuriem atbildusi nolaupītajai, tāpēc apgriezušies un mēģinājuši automašīnu aizturēt. Mašīna esot iebraukusi grāvī un no automašīnas vadītāja vietas esot izlēcis apsūdzētais , kuru esot personīgi aizturējis. Otrs vīrietis, kas izlēcis no automašīnas esot bijis apsūdzētā tēvs- /pers. U/, kuru esot aizturējis kolēģis. Apsūdzētais notikuma vietā esot prasījis, lai izsauc ātro palīdzību. Esot izsaukuši un apsūdzētais tika aizvests ekspertīzes veikšanai.

Liecinieks/pers. V/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2015.gada 28.maijā, ar draugu /pers. Z/ esot bijuši karjerā Brodu pusē, kad dzirdējuši būkšķi. Esot sākuši braukt un pēc kādiem 100-200 metriem viņiem pretim esot skrējusi cietusī ar basām kājām un esot viņus nobalsojusi. Esot bijusi ļoti uztraukta un lūgusi palīdzību. Teikusi, ka esot aplaupīta, esot viss nozagts un draudēts izvarot. Cietušo esot veduši uz policiju. Kad izbraukuši uz asfaltētā ceļa, redzējuši automašīnu Opel Taxi, kura esot apgriezusies uz ceļa. Cietusī viņiem esot teikusi, ka kā tā ir viņas auto, kurš viņai esot nolaupīts. Esot uzzvanījis 112 un paziņojuši policijai. Cietušo esot aizveduši uz policiju.

Liecinieks/pers. Z/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2015.gada 28.maijā, ar draugu Becīti esot bijuši pilsētas karjerā Brodu pusē, kad dzirdējuši būkšķi, ka it kā mašīna būtu kur ieskrējusi. Kad braukuši no karjera laukā, pretim no krūmiem izskrējusi cietusī ar basām kājām un rokā viņai esot bijusi bote. Sieviete bijusi šoka stāvoklī. Sapratuši, ka viņai bija uzbrukuši. Kad izbraukuši uz asfaltētā ceļa, redzējuši automašīnu Opel Taxi, kura esot apgriezusies uz ceļa. Cietusī viņiem esot teikusi, ka kā tā ir viņas auto, kurš viņai esot nolaupīts. Cietusī arī viņiem teikusi, ka nolaupītājs esot bijis pazīstams cilvēks, kuru viņa jau iepriekš bija vedusi un kurš viņai esot draudējis ar nazi. Redzējis, ka cietušajai esot bijušas saplēstas džinsu bikses. Cietušo esot aizveduši uz policiju.

Liecinieks/pers. AA/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka ar apsūdzēto esot pazīstami. Kopā iedzerot. Kopā ar apsūdzēto dzērumā esot braukājis. Neko neatceroties, ka būtu pārvadātas kādas mantas, jo esot bijis piedzēries. Kādas attiecības apsūdzētajam esot ar cietušo nezinot.

Liecinieks/pers. AB/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2015.gada 28.maijā, esot pildījis dienesta pienākumus kopā ar /pers. P/ un /pers. T/, kad viņiem paziņojuši, ka Jēkabpilī esot nolaupīta mašīna – Opel Taxi un ka iespējams mašīna virzoties uz Ilūkstes pusi. Ieradušies Ilūkstē un kad kilometru nobraukuši uz Dvietes- Bebrenes pusi redzējuši, ka pretim brauc līdzīga automašīna. Pēc numuriem atbildusi nolaupītajai, tāpēc apgriezušies un sākuši tai ar bākugunīm sekot. Automašīna sākusi braukt arvien ātrāk un pilsētā sākusi piebremzēt un iebraukusi grāvī. Redzējis, kā no automašīnas priekšējās kreisās un labās puses izlec cilvēki. Kamēr kolēģi metušies aizturēt šos cilvēkus, pa rāciju esot paziņojis. Kad izskrējis no dienesta automašīnas, redzējis, ka abas personas jau ir aizturētas. Atbraukuši iecirkņa inspektori un sākuši noformēt avāriju. Autovadītājam esot iedevuši 2 reizes iepūst uz alkoholu, alkohols arī tika uzrādīts, bet tā kā tika izsaukta ātrā palīdzība, tad protokolu uz alkoholu vadītājam nenoformējuši.

Liecinieks/pers. U/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzētais esot viņa dēls. Liecināt varot. 2015.gada 28.maijā, dēls Jura teicis ka braukšot pavizināties un viņš piekritis. Atbraucis taksis tumšā krāsā. Iekāpis mašīnas aizmugurē. Braukuši uz karjeras pusi. Taksiste esot bijusi sieviete. Brodu pusē pie karjeras izkāpuši. Tur uzturējušies kādas 10-15 minūtes. Esot uzsmēķējis. Dēls ar taksisti mašīnā savā starpā sākuši sarunāties par kaut kādiem 50 euro. Cik sapratis, ka viņa esot bijusi parādā viņa dēlam. Pēc tam ar dēlu atkal iekāpuši mašīnā un braukuši. Taksiste esot izkāpusi no mašīnas un pārsēdusies blakus. Dēls esot apsēdies pie mašīnas stūres. Pa ceļam taksiste esot izlēkusi no automašīnas. Viņš ar dēlu esot braucis kaut kur tālu. Tad dzirdējis policijas sirēnas skaņas.. Dēls sabijies un iebraukuši grāvī. Nezina, vai dēlam esot autovadītāja tiesības.

Eksperts M.Siliņš tiesas sēdē liecināja, ka viņš šajā lietā veicis dzīvas personas tiesu medicīnisko ekspertīzi. Slēdziens tika izdarīts pamatojoties uz lēmumā par ekspertīzes nozīmēšanu norādītajiem apstākļiem un iesniegtajiem medicīniskajiem dokumentiem.

Lēmumā par ekspertīzes nozīmēšanu bijusi norāde uz to, ka cietusī esot izlēkusi no braucošas automašīnas, gūstot miesas bojājumus, bet neesot bijusi norāde, ka apsūdzētais bakstījis cietušo ar nazi, tādēļ ekspertīzes slēdzienā, kaut arī esot norādījis uz konstatētajām durto brūču esamību vēdera un labās rokas rajonā, neesot norādījis šo brūču rašanās iespējamību no naža pielietošanas. Ņemot vērā tiesas sēde laikā uzzinātos notikuma apstākļus, brūču lielumu un dziļumu varot izdarīt secinājumu, ka durtās virspusējās brūces vēdera un labās rokas rajonā varēja rasties naža pielietošanas rezultātā, bakstot cietušās ķermeni caur virsdrēbēm ar naža asmeni, bet neizdarot spēcīgus dūrienus.

Apsūdzētais /pers. E/ tiesas sēdē savu vainu neatzina un tiesai liecināja, ka 2015.gada 28.maijā, pazvanījis /pers. F/ un paprasījis lai viņu aizved pie paziņas. Viņa esot atbraukusi. Esot iebraukuši Bebros lai paņemtu līdzi viņa tēvu. Tēvam neko neesot teicis, kur brauc. Tad esot piebraukuši pie karjera, tur esot uzsmēķējuši un viņam esot bijis jānokārtojas. Ar Kalinovu esot sākuši runāt par 50 euro, ko viņa esot bijusi viņam parādā. Viņai esot piedāvājis, ka viņš sēdīšoties pie stūres un aizbrauks uz Ilūksti un tos 50 euro, tad norakstīšot. Kalinova esot piekritusi un viņš piesēdies pie stūres, bet viņa blakus. Pa ceļam viņa nezin kāpēc esot pārdomājusi un izlēkusi no mašīnas laukā. Esot vēl pagrozījies uz vietas, domājot, ka viņa uzradīsies un tad esot ar tēvu braukuši projām uz Ilūkstes pusi. No mašīnas atslēgu nodalījuma esot paņēmis skrūvgriezi un vēl kaut kādas atslēgas, kuras policija atradusi pie aizturēšanas. Alkoholu esot bijis lietojis tajā dienā, alu un mazliet šņabi.

Kriminālprocesa likuma 128.pantā noteikts, ka pierādījumu ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. Savukārt to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Kriminālprocesa likuma 129.pants noteic, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Kriminālprocesa likuma 130.pants noteic, ka tikai tās kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Novērtējusi tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, izvērtējusi tos kopsakarā ar visiem krimināllietas materiāliem, tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. E/ vainīgums viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas ir pilnībā pierādīts.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās /pers. F/ tiesas sēdēs sniegtajā liecībās norādītos lietas apstākļus, jo viņas liecības faktiski apstiprina gan liecinieku /pers. V/ un /pers. Z/ liecības, gan „Dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes" atzinums Nr. 296/1.sēj.lietas lapa 47-48/, gan eksperta liecības tiesas sēdē.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās liecības, ka viņai tika izteikti draudi un izvarot un nogalināt, kā arī to, ka draudiem nogalināt sekoja darbības ar naža pielietošanu.

No eksperta atzinuma izriet ka miesas bojājumu sastāvā ietilpst dažāda veida bojājumi, to starpā durtas virspusējas brūces vēdera un labās rokas rajonā, kas saskaņā ar eksperta liecībām radušās no naža iedarbības, bakstot ar nazi caur drēbēm cietušās ķermeni.

No DNS ekspertīzes atzinuma redzams, ka uz cietušās norādītā un ekspertīzei nodotā naža roktura ir atrasts apsūdzētā bioloģiskais materiāls, bet uz naža šķeltņa ir konstatēts divu vai vairāku personu bioloģiskais materiāls, kura sastāvā ir arī apsūdzētā bioloģiskais materiāls./2.sēj. lietas lapa 36-37/

Automašīnas nolaupīšanas fakta esamību apstiprina arī liecinieku /pers. P/, /pers. AB/ un /pers. T/ liecības, kuri pildot dienesta pienākumus aizturēja apsūdzēto, kurš vadīja nolaupīto automašīnu.

Lai arī tiesai ir pamats uzskatīt, ka liecinieka /pers. U/ liecības attiecībā uz apsūdzētā darbībām ir patiesas tikai daļēji, tiesas ieskatā arī šādas viņa liecības, kurā viņš norāda, ka nekādas fiziska veida darbības no apsūdzētā puses neesot redzējis, kā arī neesot dzirdējis apsūdzētā draudus, aizbildinoties ar to, ka bija izkāpis no a/m uzsmēķēt, bet redzējis, ka cietusī izkāpj no automašīnas un viņas vietā pie stūres pārsēžas apsūdzētais faktiski apstiprina cietušās /pers. F/ sniegtās liecības.

Tiesa atzīst par nepamatotiem un neatbilstošiem reāli notikušajai situācijai apsūdzētā argumentus, ka cietusī /pers. F/ bijusi parādā apsūdzētajam, tādēļ pati labprātīgi nodevusi automašīnu apsūdzētajam, labprātīgi pārsēžoties pasaziera vietā, jo šie argumenti ir pretrunā ar pārbaudītajiem lietas materiāliem, cietušās un liecinieku liecībām, kā arī paša liecībām, skaidrojot parāda rašanās iemeslus.

Pēc apsūdzētā lūguma papildus izsauktais un tiesas sēdē nopratinātais liecinieks tiesas sēdē neapstiprināja cietušās parādsaistību esamību apsūdzētajam, ne arī īpašu attiecību esamību viņu starpā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā sniegtās liecības, kas ir pretrunā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, ir uzskatāmas par mēģinājumu tādā veidā izvairīties no krimināatbildības un soda.

/pers. U/ liecības nekādā veidā nevar tikt uzskatītas par apstiprinājumu apsūdzētā argumentam, ka cietusī /pers. F/ labprātīgi atdevusi a/m apsūdzētajam un bijusi parādā, jo lai arī viņa liecības nesatur norādi uz vardarbību, vai vardarbības piedraudēšanu no apsūdzētā puses cietušajai, nesatur arī tiešu norādi, ka cietusī labprātīgi a/m nodeva apsūdzētā rīcībā.

Tiesa atzīst, ka liecinieka /pers. U/ liecības ir patiesas tikai daļā, kas skar apsūdzētā darbības līdz brīdim, kad cietusī viņu un apsūdzēto ar cietušās vadīto taksometru aizveda līdz pilsētas karjeram, bet liecības par tālākajiem notikumiem ir nepatiesas, jo ir pretrunā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem un, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir liecinieka dēls, ir uzskatāmas, ka sniedzot šīs liecības liecinieks mēģina palīdzēt dēlam izvairīties no krimināatbildības un soda.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta arī ar ziņām, kuras satur lietā esošie un pārbaudītie materiāli, kas atrodas lietas 1. sējumā: Automašīnas Opel zafira apskates protokols/ lietas lapa 4-11/,saliekamā naža apskates protokols/lietas lapa 22-25/,notikuma vietā izņemtā apsūdzētā mobilā telefona apskates protokols/lietas lapa 27-29/,tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums Nr.296/lietas lapa 46-48/,SIA „Takser" iesniegums/lietas lapa 49/, zaudējumu tāme/lietas lapa 60-61/,ceļu satiksmes negadījuma reģistrācijas protokols/ lietas lapa 77/, apsūdzētā medicīniskās pārbaudes protokolu kopijas/lietas lapa 79-80/, mobilā telefona Nr. 26541505 sarunu izdruka un analīze/ lietas lapa 86-88/ mobilā telefona Nr. 22351167 sarunu izdruka un analīze/93-96/, apsūdzētā aizturēšanas protokols/ lietas lapa/lietas lapa 107/, medicīnisko dokumentu kopijas par apsūdzētā stāvokli pēc aizturēšanas/lietas lapa 133-138/, kā arī materiāli, kas atrodas 2. sējumā: dokumenti, kas attiecas uz a/m Opel Zafira Nr TZ 9875/ lietas lapa 4-17, 65-81/, DNS ekspertīzes atzinums /lietas lapa 36-37/, kā arī ar pārējiem lietas materiāliem kopumā un savstarpējā saistībā.

Tiesas izmeklēšanā nav iegūti nekādi pierādījumi cietušās un apsūdzētā attiecībām, kas dotu pamatu uzskatam, ka cietusī varēja izrādīt ļoti labvēlīgu attieksmi pret apsūdzēto, labprātīgi atļaujot apsūdzētajam, kuram nav autovadītāja tiesību un kurš atradās lielā alkohola reibumā, savā vietā vadīt automašīnu.

Tiesa atzīst iegūtos un pārbaudītos pierādījumus, kas apstiprina apsūdzētā vainu, par ticamiem, pieļaujamiem un attiecināmiem. Pamatojoties uz spriedumā izklāstītajiem pierādījumiem un to novērtējumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais apsūdzībā norādītajos apstākļos, pielietojot vardarbību, izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu (laupīšanu).

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmās daļas nosacījumiem pie krimināatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā vai Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Analizējot laupīšanas sastāvu, juridiskajā literatūrā norādīts, ka laupīšana ir vairākobjektu noziegums, jo laupīšanas uzbrukums apdraud ne tikai cietušā mantiskās intereses, bet vienlaicīgi vērsts arī pret personas veselību vai dzīvību. Nozieguma objektīvā puse izpaužas kā svešas kustamas mantas nolaupīšana, ja tā saistīta ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu. Laupīšana skaitās pabeigta ar mantas atņemšanas brīdi (*skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināl tiesības. sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009., 388.-391.lpp.*). Laupīšanas subjekts ir ikviena fiziska un pieskaitāma persona, kura līdz nozieguma izdarīšanas dienai sasniegusi 14 gadu vecumu. Vainīgā subjektīvā attieksme pret nodarījumu ir tiešs nodoms, jo vainīgais apzinās savu darbību kaitīgumu, paredz, ka ar laupīšanu cietušajam nodarīs zaudējumus, un vēlas iedzīvoties uz citu personu rēķina (*skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. 3.grāmata. Sevišķā daļa. Rīga: Firma „AFS", 2007., 24.lpp*).

Jāņem vērā, ka vardarbība laupīšanā var būt gan tāda, kas sagādā cietušajam fiziskas sāpes, gan tāda, kas tās nesagādā. Vardarbība ar fizisku sāpju nodarīšanu ir piekaušana, sišana vai ikviena cita tāda rakstura piespiešana atdot mantu, kas rada kaitējumu cietušā dzīvībai vai veselībai *(sk. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināl tiesības. sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009., 388.-389.lpp.)*. No krimināltiesību teorijā un praksē izteiktajām atziņām izriet, ka vardarbība laupīšanā var būt vainīgās personas tieša iedarbība uz cietušo personu, lai iegūtu vai paturētu svešu mantu.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka ir notikusi a/m prettiesiska iegūšana(nolaupīšana), kas izdarīta gan piedraudot ar vardarbību, draudot izvarot, nogalināt, gan pielietojot reālu vardarbību, bakstot ar nazi cietušās /pers. F/ ķermeni.

Cietušās /pers. F/ liecības, eksperta atzinums un eksperta liecības tiesā, dod pamatu tiesai atzīt, ka apsūdzētā darbības bakstot ar nazi ir radījušas cietušajai miesas bojājumus un fiziskas sāpes.

Tāpat tiesai nav šaubu, ka cietušajai laupīšanas rezultātā tika nolaupīta viņas valdījumā automašīnā atrodošās personīgās mantas.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi, tiesa secina, ka apsūdzētais tīši realizēja savu tiešo nodomu – gan ar draudiem, gan ar fizisku spēku mērķtiecīgi panākt, ka cietusī /pers. F/ nevar pretoties, un iegūt mantu, kas atradās /pers. F/ valdījumā SIA „Takser „piederošo automašīnu, lai ar to rīkotos pēc saviem ieskatiem.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi

pārbaudītiem pierādījumiem, novērtējusi pierādījumus kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, noskaidrojusi apsūdzētā darbības, nodomu, ņemot vērā, ka apsūdzētais ir noziedzīgā nodarījuma subjekts, atzīst, ka tiesas izmeklēšanā tika izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par noziedzīgā nodarījuma sastāva esamību vai neesamību un līdz ar to ir konstatējams Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs.

Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 9. pantu noziedzīgais nodarījums atzīstams par izdarītu ar tiešu nodomu(tīšu) , jo lietā esoši pierādījumi apliecina, ka apsūdzētais apzinājās savas darbības kaitīgumu, tās veikusi apzināti, vēloties prettiesiski iegūt savā lietošanā citas personas īpašumā un lietošanā esošu transportlīdzekli, bet attiecībā uz sekām apsūdzētā darbības ir vērtējamas kā izdarītas ar netiešu nodomu.

Pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka /pers. E/ - deklarētā un faktiskā dzīves vieta /adrese/, ar pamatskolas izglītību, nestrādā, apgādājamo nav, uz noziegumа izdarīšanas brīdi sodīts 6 reizes, pēdējā - 2009.gada 23.decembrī Jēkabpils rajona tiesā ar brīvības atņemšanu un 6 gadiem 3 mēnešiem, atbrīvots no brīvības atņemšanas soda vietas 2015.gada 4.janvārī. Sods izciests. Sodāmība nav noņemta vai dzēsta. Uz sprieduma taisīšanas brīdi ir neizpildīts Daugavpils tiesas 2015. gada 14. oktobra spriedums ar kuru apsūdzētais atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā paredzēta nozieguma izdarīšanā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 30 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem.

Tiesa nekonstatē nevienu no Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā norādītajiem atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Tiesa nekonstatē nekādus apstākļus, kurus varētu atzīt par atbildību mīkstinošiem Krimināllikuma 47.panta pirmās un otrā daļas izpratnē.

Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu un 12.punktu, par apsūdzētā atbildību pastiprinošiem apstākļiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un izdarīts alkohola ietekmē.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializētu sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*sk. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Nosakot sodu apsūdzētajam par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un soda veida un apmēra ietekmējošajiem apstākļiem, uzskata brīvības atņemšanas sodu, kam ir jābūt tuvāk maksimālajam, jo kā redzams no lietas materiāliem, sodi, kas ir tikuši noteikti tuvāk minimālajiem, vai tālāk no maksimālajiem pantos paredzētajiem brīvības atņemšanas sodiem nekādu ietekmi uz apsūdzēto, lai viņš pildītu likumus un atturētos noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, nav atstājuši. Tiesa vērš uzmanību, ka pat 6 gadu 3 mēnešu ilgs brīvības atņemšanas sods, kas bija piespriests un izciests pirms šī nozieguma izdarīšanas, nespēja atturēt apsūdzēto no jauna nozieguma izdarīšanas un jaunu noziegumu apsūdzētais izdarīja jau pēc nepilniem pieciem mēnešiem, skaitot no soda izciešanas beigu brīža. Tiesa ieskatā, konkrētajā lietā par samērīgu būtu uzskatāms brīvības atņemšanas sods 3 gadu 9 mēnešu apmērā.

Tiesas ieskatā nav nepieciešams apsūdzētajam piemērot maksimālo pantā paredzēto brīvības atņemšanas sodu, kā to vēlas viena no cietušajām, jo sods norādītajā apmērā būs pietiekami audzinošs apsūdzētajam, tas atturēs apsūdzēto no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Pie soda noteikšanas, tiesa ņem vērā arī apsūdzētā pēdējā vārdā izteikto lūgumu, ka gadījumā ja tiesa atzīst par pietiekošiem pierādījumus apsūdzētā atzīšanai par vainīgu inkriminētā nozieguma izdarīšanā, nepiespriest pārāk bargu sodu.

Nosakot Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā paredzētā papildsoda – probācijas uzraudzība, kas pantā ir paredzēts kā obligāts, piemērošanas ilgumu, tiesa secina, ka pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, būtu lietderīgi uzraudzīt apsūdzētā /pers. E/ uzvedību un pakļaut apsūdzēto probācijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem, nosakot šo termiņu uz trim gadiem.

Izvērtējot Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā paredzētā papildsoda- mantas konfiskācijas, kas nav paredzēts kā obligāts, tiesa uzskata, ka sakarā ar kaitējuma atlīdzināšanas nepieciešamību cietušajiem, to var nepiemērot un apsūdzētā mantu būtu lietderīgi izmantot kaitējuma atlīdzināšanai.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais kopš 2015.gada 29.maija atrodas apcietinājumā.

Ievērojot Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas nosacījumus, apsūdzētā soda izciešanas termiņā ieskaitāms laiks, ko apsūdzētais pavadījis apcietinājumā no 2015.gada 29.maija līdz sprieduma pasludināšanai.

/pers. E/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts.

Cietušais SIA „Takser" pieteicis materiālās kompensācijas pieteikumu 2100 *euro* apmērā, kuru sastāda nolaupītā nauda 25.00 *euro* un automašīnas remonta izdevumi 2075.00 *euro*.

Izvērtējusi pieteiktā kaitējuma apmēru, to pamatojošos dokumentus un aprēķinus,/2. sējums, lietas lapa 4-17;65-81./ tiesa atzīst, ka kaitējuma pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnībā.

Cietusī/pers. F/ pieteikusi mantiskā kaitējuma kompensāciju 883.83 *euro* un morālo kaitējumu 10000.00 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22.pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas procesuālās iespējas materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Civillikuma 1770.pants skaidro, ka zaudējums ir katrs mantiski novērtējams pametums. Atbilstoši Civillikuma 1775.pantam katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Saskaņā ar Civillikuma 1773.pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesiskas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas.

Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tādu stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis. Turklāt norādāms, ka jāatlīdzina tikai tāds zaudējums, kuram var noskaidrot nodarītāju. Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību, un kā priekšnosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai konstatējami 1) nodarītāja prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars (*sk.*

K.Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata. Rīga, 2014., 207.-217.lpp).

Tiesai nav šaubu, ka persona, kura ar tiesas spriedumu atzīta par vainīgu laupīšanā, ir atbildīga par cietušajam nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu, jo tieši apsūdzētā prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajām arī tika radīts zaudējums.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušajām nodarītā materiālā zaudējuma esamību un apmērus, jo daļa ir dokumentāli pamatota un pierādīta ar speciālistu atzinumiem un čekiem, bet daļa ar cietušās /pers. F/ liecībām, kuras nav pamata apšaubīt un cietušajam ir tiesības pašam noteikt zudušo mantu augstāko vērtību.

Lai arī apsūdzētais noliedz /pers. F/ piederošo mantu nolaupīšanu un bojāšanu, tiesa vērš uzmanību uz apsūdzētā liecībām, ka pēc a/m pārņemšanas savā valdījumā, viņš nekur neesot apstājies un tikai braucis, bet lietas materiāli satur pierādījumus tam, ka a/m ir norauts taksometra apzīmējuma plafons, salonā ir norauta un bojāta taksometra skaitītāja iekārta, ko tiesas ieskatā nav iespējams izdarīt neapstājoties, kas norāda uz to, ka apsūdzētais ir veicis darbības, kas vērstas pret nolaupīto mantu.

Apsūdzētā vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kura rezultātā cietušajiem radies mantiskais kaitējums, ir pilnībā pierādīts, lietā ir pierādīts kaitējuma apmērs, līdz ar to radītais mantiskais kaitējums cietušajam SIA „Takser" 2100 *euro* apmērā un cietušajai /pers. F/ 871.13 *euro* apmērā, ir piedzenams no apsūdzētā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Savukārt, Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko kaitējumu, noziedzīgā nodarījuma smagumu, raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Lemjot jautājumu par cietušajam radītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu, ir piemērojami arī Civillikuma 1635.panta noteikumi, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Ņemot vērā to, ka pret /pers. F/ vērstais noziedzīgais nodarījums bija saistīts ar vardarbības pielietošanu, kas izpaudās cietušās ķermeņa durstīšanā ar nazi, tiesa atzīst ka apsūdzētā darbības bija tieši vērstas pret cietušās dzīvību un veselību, tiesa atzīst ka /pers. E/ darbību rezultātā cietušajai ir nodarīts morālais kaitējums un viņa darbību rezultātā cietušajai tika nodarītas fiziskas sāpes, gan jāpacieš morāls pazemojums, par kuru nosakāma atlīdzība mantiskā izteiksmē.

Cietusī/pers. F/ lūdza noteikt kompensāciju par radīto morālo kaitējumu 10 000 euro apmērā.

Nosakot cietušās /pers. F/ nodarītā morālā kaitējuma apmēru tiesa ņem vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Tiesa atzīst ka cietušai nodarītais morālais kaitējums ir uzskatāms par smagu, jo viņai bija jāpārcieš gan tiešas vardarbības radītās sāpes fiziskas un pazemojums par savu fizisko bezspēcību, gan arī garīgas ciešanas un morāls pazemojums, jo faktiski vienlaicīgi ar tiešas vardarbības pielietošanu, tika izteikti draudi tikt izvarotai.

Izvērtējot sekas tiesa vērš uzmanību uz to, ka lai arī apsūdzībā, pamatojoties ar tiesu medicīnas eksperta 2015. gada 9. jūlija atzinumu, ir norādīts, ka cietušajai ir nodarīti viegli miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura rada īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 2 līdz 21 dienai, ārstēšanās ilgums ir lielāks par 26 nedēļām./ 1. sēj. lietas lapa 217-234/

Tiesa atzīst, ka cietušai /pers. F/ par viņai radīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām morālā kaitējuma atlīdzinājums nosakāms 5000 *euro* apmērā, kas dotajā gadījumā uzskatāms par samērīgu un atbilstošu arī pastāvošajai tiesu praksei krimināllietās par morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Apsūdzētā /pers.E/aizstāvībai pirmās instances tiesas sēdē tika nodrošināta zvērinātas advokātes A.Rozenbergas aizstāvība, par ko no valsts budžeta līdzekļiem jāizmaksā kopā 342.23 *euro*, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu, 368. panta pirmo daļu, sprieduma labprātīgas neizpildes gadījumā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā, šie procesuālie izdevumi pilnā apmērā piedzenami no apsūdzētā /pers. E/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.pantu no apsūdzētā /pers. E/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 52.89 *euro* par lietiskā pierādījuma – automašīnas Opel Zafira ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ – pārvietošanu un glabāšanu LR IeM Nodrošinājuma valsts aģentūrā un nodošanu (izdevumu aprēķins Nr.2386-KL-2015).

Lietiskos pierādījumus - aploksnē skrūvgriezni un plastmasas bundžu, aploksnē mobilais telefons "Nokia 1600", aploksnē cultiplast tamponu ar tauku-sviedru nomazgājumu;
nazi, kas nodoti ekspertīzei VP kriminālistikas pārvaldei.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.- 529.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. E/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un 9 (deviņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ap Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas piespriests ar Daugavpils tiesas 2015. gada 14. oktobra spriedumu un galīgo sodu noteikt – brīvības atņemšana uz 3(trīs) gadiem 9(deviņiem) mēnešiem 25(divdesmit piecām) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2(diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 3(trīs) gadiem.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2016 gada 28. aprīļa.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta noteikumiem, brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. E/ atrašanos pirmstiesas aizturēšanā, apcietinājumā un izciešot sodu no 2015.gada 29.maija līdz 2016. gada 28. aprīlim.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajai /pers. F/, personas kods /personas kods/, mantiskā kaitējuma kompensāciju 871.13 *euro* (astoņi simti septiņdesmit viens *euro* 13 centi) un morālo kaitējumu 5000 *euro* (pieci tūkstoši) apmērā, kopā 5871.13 *euro* (pieci tūkstoši astoņi simti septiņdesmit viens *euro* 13 centi).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam SIA „Takser", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, mantiskā kaitējuma kompensāciju 2100.00 *euro* (divi tūkstoši viens simts euro) apmērā.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par advokāta A.Rozenbergas sniegto juridisko palīdzību

466.03 *euro* (četri simti sešdesmit seši *euro* un 03 centi), nosakot termiņu labprātīgai samaksai – 30 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus 52.89 *euro (piecdesmit divi euro 89 centi)* par lietiskā pierādījuma pieņemšanu un glabāšanu Iekšlietu ministrijas Nodrošinājuma valsts aģentūrā (izdevumu aprēķins Nr. 2386-KL-2015, maksājumu dokumentā norādīt Nodrošinājuma valsts aģentūras lietas Nr.KL-5885 un EKK 21499), nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai sprieduma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās, maksājuma apliecinošus dokumentus iesniedzot tiesā.

Lietiskos pierādījumus - aploksnē skrūvgriezni un plastmasas bundžu, aploksnē cultiplast tamponu ar tauku-sviedru nomazgājumu; nazi, kas nodoti ekspertīzei VP kriminālistikas pārvaldei iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Mobilo telefonu "Nokia 1600" atgriezt īpašniekam /pers. E/, personas kods /personas kods/, pēc spriedumā stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 dienu laikā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Pārsūdzības termiņu skaitīt no pilna sprieduma pieejamības dienas.

Pilna sprieduma pieejamības diena– 2016.gada 12.maijs.

Tiesnesis V.Trušels